

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 025891 21 Uvp
Banjaluka, 28.09.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Ljiljane Bošnjak Glizijan, kao članova vijeća, uz učešće Željke Vujanović, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi M. G. iz Č., koga zastupa punomoćnik R. P., advokat iz B., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 22.11.2019. godine, tuženog Ministarstva, u predmetu utvrđivanja svojstva ratnog vojnog invalida i prava na invalidninu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 025891 19 U od 15.03.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 28.09.2022. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za nadoknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) je odbijena tužba podnesena protiv uvodno označenog akta osporenog akta, kojim je tačkom 1. dispozitiva odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za opštu upravu opštine Č. broj ... od 22.06.2012. godine, a tačkom 2. dispozitiva je u postupku revizije to prvostepeno rješenje ukinuto i rješeno da se tužiocu utvrđuje svojstvo ratnog vojnog invalida VII kategorije sa 50% vojnog invaliditeta po osnovu ranjavanja zadobijenog pod okolnostima vršenja vojne dužnosti u ratu kao pripadnik VRS i priznaje pravo na ličnu invalidninu u mjesečnom iznosu 18% od osnovice propisane zakonom, počev od 01.12.2019. godine, pa nadalje dok postoje zakonom propisani uslovi. Tim prvostepenim rješenjem od 22.06.2012. godine tužiocu je bilo priznato svojstvo ratnog vojnog invalida V kategorije sa 70% vojnog invaliditeta. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe se obrazlaže razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je u ponovljenom postupku, a slijedeći upute Vrhovnog suda Republike Srpske iz presude broj 11 0 U 018898 17 Uvp od 10.10.2019. godine, osporenim aktom od 22.11.2019. godine odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rješenja od 22.06.2012. godine, te je u postupku revizije to rješenje ukinuo i tužiocu priznao status RVI VII kategorije sa 50% invaliditeta za ubuduće počev od 01.12.2019. godine, jer je za svoju odluku dao valjane, na zakonu zasnovane razloge. Sud je iznio istorijat provedenog upravnog postupka, citirajući između ostalih i odredbe člana 87.

stav 1. i 2., 98. stav 1., 4. i 5. i 99. stav 1. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 134/11, 9/12 i 40/12), navodeći da iz istih proizilazi ovlašćenje tuženog da o žalbi i reviziji odluči istim rješenjem, kako je ovdje i učinio, na način da je žalbu odbio, a u reviziji prvostepeno rješenje od 22.06.2012. godine ukinuo i tužiocu konačno priznao status RVI VII kategorije sa 50% invaliditeta koji mu i pripada. Obrazloženo je da je tuženi osporeni akt u činjeničnom smislu zasnovao na nalazu i mišljenju drugostepene ljekarske komisije broj 272/16 od 19.04.2016. godine, što po stavu suda predstavlja zakonito postupanje, jer je Vrhovni sud Republike Srpske u presudi broj 11 0 U 018898 17 Uvp od 10.10.2019. godine iznio stav da je isti jasan, potpun i obrazložen sa medicinskog stanovišta shodno odredbi člana 5. Pravilnika o radu ljekarskih komisija za ocjenu vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 100/12), u smislu da su pravilno ocijenjena sva oštećenja organizma tužioca koja su posljedica ranjavanja, zbog čega je prigovore tužioca koji se odnose na taj dokaz ocijenio neosnovanim. Konačno, sud je podsjetio da je prošli akt tuženog od 21.04.2016. godine, Vrhovni sud Republike Srpske poništio presudom broj 11 0 U 018898 17 Uvp od 10.10.2019. godine samo iz razloga što tužiocu nije bio pravilno utvrđen datum početka ostvarivanja prava RVI VII kategorije sa 50% invaliditeta, jer to kod ukidanja prvostepenog rješenja može ići samo ubuduće, a koju uputu je tuženi ispoštovao osporenim aktom od 22.11.2019. godine, utvrđujući tužiocu pomenuti status počev od 01.12.2019. godine, zbog čega je odbijen navod tužbe da taj datum ponovo nije pravilno utvrđen.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija zakonitost iste zbog povreda pravila postupka koje su od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu iznosi da pobijana presuda sadrži nepravilnosti zbog kojih se njena zakonitost ne može ispitati, jer ne sadrži razloge o bitnim činjenicama, a izneseni razlozi su nejasni i protivrječni. Ovo stoga što je nižestepeni sud odbio sve prigovore tužioca vezane za nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije broj 272/16 od 19.04.2016. godine na kome je zasnovan osporeni akt, zaključujući da su u istom datu razlozi zbog kojih je došlo do smanjenja procenta vojnog invaliditeta, o čemu se izjasnio Vrhovni sud Republike Srpske u presudi broj 11 0 U 018898 17 Uvp od 10.10.2019. godine, što po stavu tužioca nije tačno zaključivanje, jer on ima noviju medicinsku dokumentaciju koja je morala biti razmotrena, kao i pregledan tužilac, da bi odluka tuženog bila pravilna. Smatra da je pogrešan zaključak suda da je tuženi u cijelosti ispoštovao pomenutu presudu Vrhovnog suda Republike Srpske, jer je sada pravilno utvrdio datum početka ostvarivanja prava RVI VII kategorije sa 50% invaliditeta i to počev od 01.12.2019. godine, obzirom da je prvo bio dužan da ispita razloge za ukidanje prvostepenog rješenja, što nije učinjeno. Zaključuje da je tuženi nezakonito postupio kada je osporenim aktom od 22.11.2019. godine ponovo ukinuo prvostepeno rješenje od 22.06.2012. godine, ukazujući da je ono već ukinuto prethodnim aktom tuženog od 21.04.2016. godine, što znači da se „jednom ukinuto rješenje ne može više puta ukidati“, kako se ovdje desilo. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine ili preinači na način da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, a postavio je i zahtjev za nadoknadu troškova ovog postupka koji se odnose na sastav zahtjeva od strane advokata u iznosu od 877,50 KM.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da ostaje kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta čija je zakonitost potvrđena pobijanom presudom, zbog čega predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, shodno odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske” broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 22.11.2019. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Ovo stoga što je nižestepeni sud valjano zaključio i pravilno obrazložio da je osporeni akt od 22.11.2019. godine donesen u skladu sa uputama iz presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 018898 17 Uvp od 10.10.2019. godine, u kojoj je iznesen stav da je nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije broj 272/16 od 19.04.2016. godine, na osnovu koga je tužiocu konačno utvrđen status RVI VII kategorije sa 50% invaliditeta, potpun, pravilan i obrazložen sa medicinskog stanovišta u smislu odredbe člana 5. stav 2. Pravilnika o radu ljekarskih komisija za ocjenu vojnog invaliditeta, zbog čega je isti poslužio kao valjan osnov za donošenje odluke po žalbi tužioca izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od 22.06.2012. godine i u istovremenom postupku revizije tog rješenja.

U tom je pravcu bez uticaja navod tužioca da on ima noviju medicinsku dokumentaciju koja je u ponovljenom postupku morala biti razmotrena i on pregledan, obzirom da Vrhovni sud Republike Srpske u presudi broj 11 0 U 018898 17 Uvp od 10.10.2019. godine nije doveo u pitanje činjenična utvrđenja tuženog zasnovana na nalazu i mišljenju drugostepene ljekarske komisije broj 272/16 od 19.04.2016. godine, iz kojeg je proizišlo da se tužiocu i može priznati samo status RVI VII kategorije sa 50% invaliditeta, kako je to pravilno zaključio i nižestepeni sud u pobijanoj presudi.

Isto tako je sud pravilno zaključio da su u prethodnom postupku već ispitani razlozi zbog kojih je prvostepeno rješenje od 22.06.2012. godine ukinuto, samo nije bio pravilno utvrđen datum početka ostvarivanja prava RVI VII kategorije sa 50% invaliditeta, koji jedini nedostatak je u ponovljenom postupku otklonjen osporenim aktom.

Neosnovan je navod tužioca da tuženi nije mogao ponovo ukinuti prvostepeno rješenje od 22.06.2012. godine, jer je ono već ukinuto ranijim aktom tuženog od 21.04.2016. godine, obzirom da je taj akt od 21.04.2016. godine poništen presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 018898 17 Uvp od 10.10.2019. godine i time uklonjen iz pravnog prometa, što znači da je tuženi bio dužan da o zakonitosti prvostepenog rješenja od 22.06.2012. godine ponovo odluči slijedeći upute i primjedbe Vrhovnog suda Republike Srpske date u pomenutoj presudi, kako je i učinio osporenim aktom od 22.11.2019. godine čiju je zakonitost osnovano podržao nižestepeni sud.

Kod ovakvog stanja stvari, proizilazi da pobijana presuda nije zahvaćena povredama iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka o troškovima postupka iz stava 2. izreke ove presude se zasniva na odredbi člana 49a. stav 1. ZUS, s obzirom da je zahtjev tužioca odbijen, proizilazi da on nije uspio u ovom postupku, zbog čega mu ne pripada pravo na nadoknadu troškova istog.

Zapisničar
Željka Vujanović

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić